

ROZHOVOR

Hudba a text Petr Hubáček

ŽENA:

Důstojný pane, nevím si rady, řekněte, jak mám žít
Dlouho tu chodím po světě a nevím, kam patřit mám
Důstojný pane, stála jsem zády a jinde měla být
Špatný svět snadno stáhne tě, však dobrému přísahám

Důstojný pane, štěstí si hledám a nevím, kam za ním jít
Četla jsem hodně chytrých knih a nejsem z nich moudřejší
Důstojný pane, stále jen spěchám a nevím, kde čas mám vzít
Možná, že špatně hodnotím úspěchy včerejší

KNĚŽ

Milé děvče, Bůh je a s tím nic nenaděláš
Nezměníš pravdu všech pravd i kdybys chtěla sebevíc
Tak už to přiznej, že na všechno nestačíš
Milé děvče, Bůh je a dává, co nečekáš
Bláhový ho nevidí a odvrací od něj líc
Když v sobě zmoudříš, všechno pochopíš

ŽENA

Důstojný otče, chtěla bych vědět, proč někdy se nedaří
Čím více snahy vyvíjím, tím méně dostávám
Důstojný otče, komu mám říci, ať úsměv mám ve tváři
Jak najít obchod s nápady, na štěstí spešl krám

Důstojný otče, chodím a hledám svůj návod na lepší
Tam, kde jsem byla, nemají krásné dny zítřejší
Důstojný otče, chci na to přijít, jak kouzlo objevím
Chci dobře mít se na duši, tak o tom dlouho sním

KNĚŽ:

Milé děvče, Bůh je a rád ti svou ruku dá
Čeká a s pomocí přijde i k tobě blíž
Můžeš si vzít, co zdarma ti nabízí
Milé děvče, Bůh je a není to jak se zdá
Že bez něj vše spořádáš a sama si vystačíš
V dobrém kdo zasel, plody posklízí